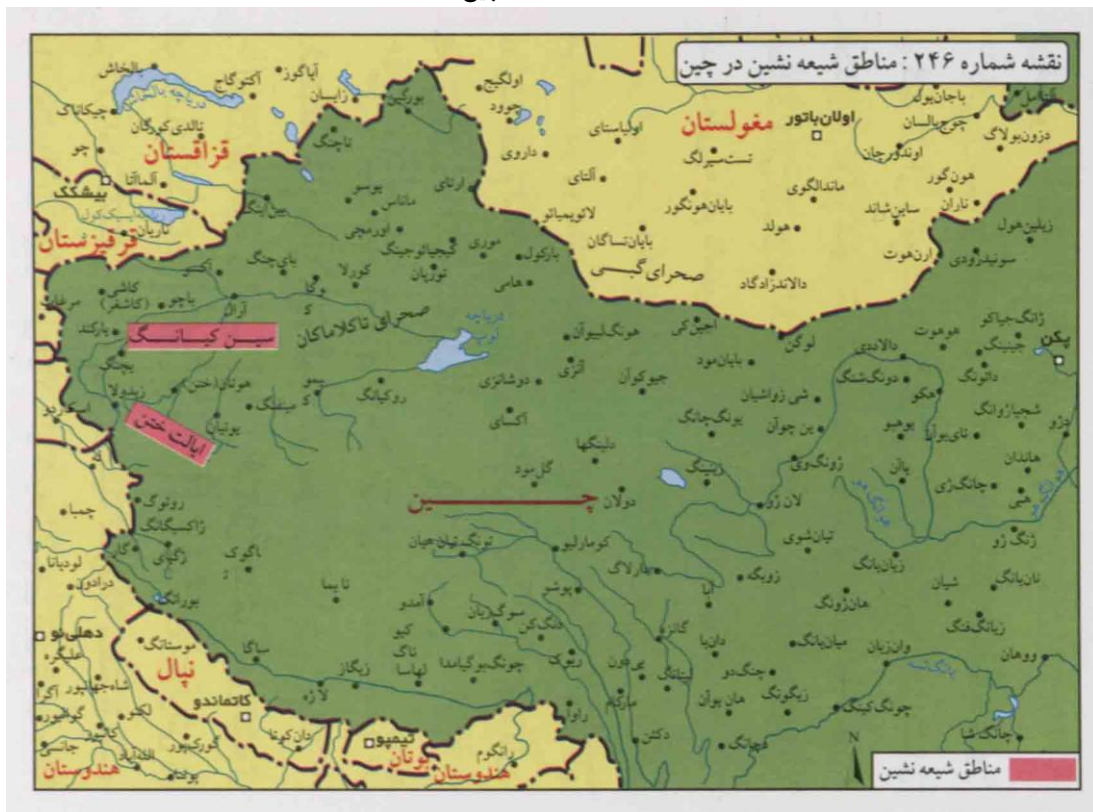

شیعیان چین

بیشتر مسلمانان چین در شرق این کشور و در استان سین کیانگ زندگی می کنند، به طوری که اکثریت ساکنان این منطقه را مسلمانان تشکیل می دهند.

سنت های اسلامی در این نواحی، تابعی از سنت های اسلامی موجود در ایران و ماوراءالنهر قرن هشتم هجری به بعد است که به تدریج به چین نفوذ کرده است.

نقشه شماره ۲۴۶: چین

اسلام موجود در چین، چندان رنگ مذهبی به این معنا که شیعه یا سنی باشد ندارد. دلیل آن نیز این است که اسلام قرن هشتم تا دهم هجری در ایران که به چین رفت، اسلامی صوفیانه بود که تسنن و تشیع در آن جمع شده و چیزی بود که می توان به آن نام تسنن دوازده امامی داد. با این حال در حال حاضر دو گروه امامی و اسماعیلی نیز در چین وجود دارد:

الف: شیعیان دوازده امامی

شیعیان دوازده امامی بیشتر در شهرهای ختن و یارغند و مناطق اطراف آن در ایالت خود مختار سین کیانگ اسکان دارند. تشیع مانند اصل اسلام از طریق ایران و شبه قاره وارد چین شده است. این شیعیان همچنان که خود اظهار می کنند غالباً کشمیری الاصل بوده اند که در اثر دشواری زندگی اقتصادی یا سیاسی آن نواحی به سمت شرق رفته اند.

در حال حاضر نیز شیعیان شهرهای یاد شده ارتباط خود را با شهر گلیگیت که از شهرهای شیعه نشین پاکستان است حفظ کرده و از آن طریق تغذیه فکری می شوند. دوری راه این شیعیان با عتبات سبب شده است تا آنان، اماکن متبرکه ای را به نام امامان ساخته و آنها را زیارت کنند. یکی از معروف ترین آنها آرامگاه جعفر صادق (ع) در شهر یارغند است.

همچنین امامان جماعت شیعه که عنوان پیشنماز را دارند، افزون بر مسجد، تکیه و تالار هم دارند که در ایام سوگواری در آن ها، نوحه هایی را به عنوان «خاک کربلا» می خوانند.

یکی از مناطق مسلمان نشین استان خَن است که شهر جنگجو در آن واقع شده و دارای بیست مسجد است. روستای قدندین از توابع شهر خوجیا در همین شهر است. در این شهر با حمایت مالی ایران در کنارمسجد، مدرسه ای برای برادران و مدرسه ای به نام فاطمیه برای خواهران بنا شده است.

در شهر سَنُ یا که یک جزیره است مسلمانان فراوانی زندگی می کنند. در روستای خوی شین در شهر سَنُ یا، مدرسه ای با نام مدرسه علوم اسلامی اهل بیت (پنج کیلومتری سن یا) وجود دارد که در سال ۱۹۸۱ تأسیس شده است.

طی سالهای اخیر شماری از طلاب چینی به مشهد آمده و در دانشگاه رضوی این شهر تحصیلات خود را به پایان برده اند.

افزون بر شیعیان امامی در چین، سنیان نقشبندی این کشور که غالباً از مسلمانان صوفی به شمار می روند علاقه فراوانی به دوازده امام داشته و نام آنان را در سینه خویش محفوظ نگاه داشته اند. آمار غیررسمی از شمار شیعیان چین بین پانزده تا بیست هزار نفر است.

ب: شیعیان اسماعیلی

در حال حاضر شماری اسماعیلی تاجیک در چین زندگی می کنند که تابع آقاخان بوده و نمایندگان وی در میان آنان حضور دارند. آیین اسماعیلی که از هند به چین راه یافته اند شامل

چند ده هزار نفر (به طور خاص ۲۶ هزار نفر) تاجیک است که در کوههای پامیر سکونت دارند. مرکز اسماعیلیان چین در شهر تاشقورقان است.

آیین اسماعیلی چندان در رعایت شریعت سختگیر نیست، اما در عین حال آقاخان‌ها، هویت مذهبی خود را که به ویژه ارتباط با مرکز اسماعیلیان و رهبری آن یعنی آقاخان است، حفظ کرده اند. مهمترین اعیاد اسماعیلیه چین، عید قربان و نوروز است. آنان تحت تأثیر اشعار ناصر خسرو بوده و در اعیاد خویش اشعار وی را می خوانند.

شیعیان مالزی

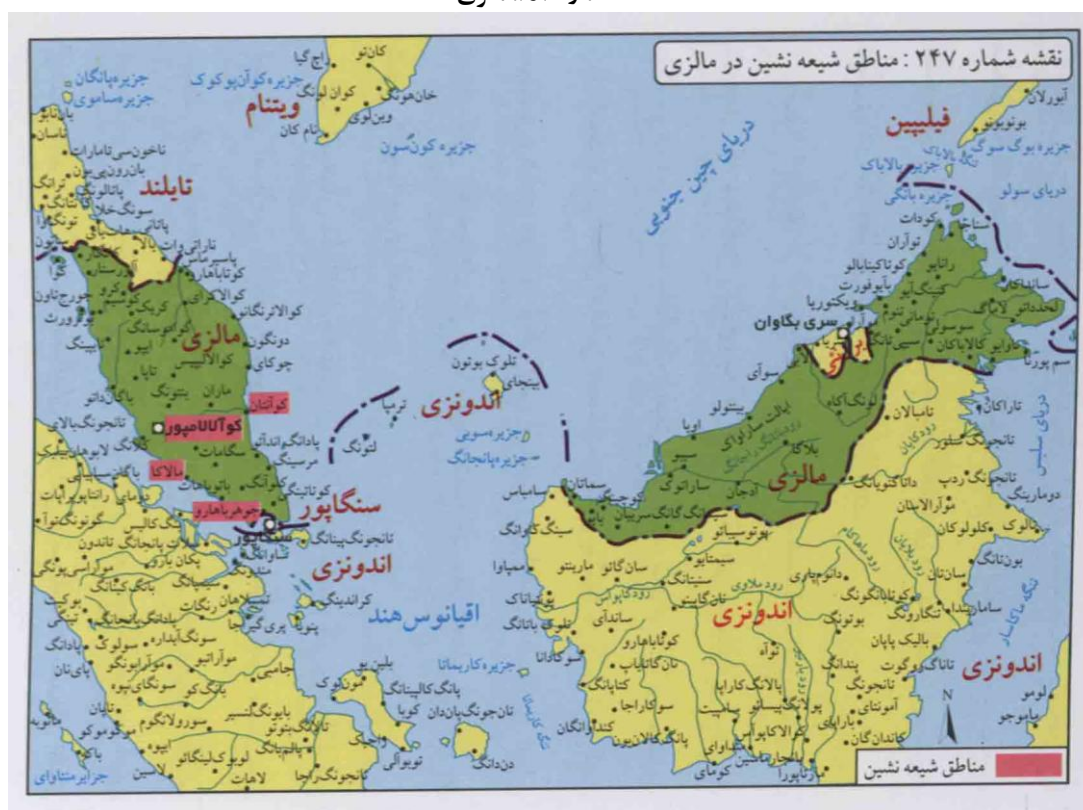
مالزی از کشورهای بزرگ و پیشرفته آسیای جنوب شرقی و شامل دو بخش است: یکی بخش غربی آن با عنوان جزیره مالزی (یا جزیره قاره ای) و دیگری قسمت شرقی آن در بخش شمالی جزیره برنئو با عنوان مالزی جزیره ای که شامل ایالت های ساراواک و صباح است. پایتخت مالزی شهر زیبای کوآلا لامپور و نظام سیاسی فدراسیون مالزی، پادشاهی مشروطه است. بیشتر مردم مالزی مسلمان و اسلام مذهب رسمی این کشور است. علاوه بر اسلام، بودیسم، آیین کنفوسیوس، تائوئیسم، مسیحیت، هندوئی، دائوئیسم و برخی عقاید الحادی مانند جادوگری در این کشور وجود دارد.

مالزی با کشورهای صنعتی مانند ژاپن، اتحادیه اروپا، ایالات متحده، استرالیا و جمهوری کره روابط تجاری عمده ای دارد. این در حالی است که این کشور در عرصه سیاست بین الملل مواضع مناسبی در ارتباط با مسائل جهان اسلام می گیرد.

اسلام در قرون نخستین هجری و با حضور تجار ایرانی و اعراب به این سرزمین وارد شد و در حال حاضر مسلمانان این کشور اکثریت دارند. نژاد مردم مالایی و زبان آنان نیز به همین نام بوده و عمدتاً شافعی مذهب و مُحَبِّ اهل بیت هستند. برخی بر این باورند که حضور برخی از سادات در میان بازرگانان همزمان با ورود اسلام به این سرزمین، زمینه ساز آشنایی مردم با خاندان رسالت شده است.

تشیع در این کشور به صورت یک مذهب، در چند دهه اخیر فعال شده و در حال حاضر بین ده تا پانجاه هزار شیعه در مالزی وجود دارد. دولت نسبت به شیعیان حساسیت دارد و از تبلیغات رسمی آنان جلوگیری می کند. به همین دلیل شمار شیعیان دقیقاً مشخص نیست. در واقع مذهب شیعه، به عنوان یک مذهب رسمی از طرف دولت شناخته شده نیست.

وزارت کشور مالزی استفاده از کتب شیعی را خلاف قانون می داند و مجازات استفاده کنندگان از آنها را تا سه سال زندان اعلام کرده است. در مقابل، تحرکات وهابی ها و سلفی ها گسترده بوده و آنان مهم ترین رسالت خود را نه تبلیغ اسلام بلکه مبارزه با شیعه می دانند، به طوری که نفوذ سیاسی آنان زمینه رشد تبلیغات ضد شیعی را در رسانه ها فراهم کرده است. با این حال، آثار فراوانی از شیعه به زبان مالایی ترجمه و منتشر شده و در اختیار مردم قرار دارد.

شروع تبلیغات شیعی بیشتر در ایالات جوهور، ترنگانو، پهنگ، کلانتان، پرلیس و کداح بوده و اکنون نیز تعدادی خاندان شیعی در این مناطق سکونت دارند. تشیع برخی از مردم این مناطق مربوط به زمانی دراز می باشد. اسناد و نوشته هایی وجود دارد که نشان می دهد علائق شیعی در این منطقه مربوط به پیش از اشغال منطقه جنوب شرق آسیا توسط هلندی ها و انگلیسی ها بوده است. همین اسناد، زمینه قانونی بودن شیعه را در ایالت سلانگور از سال ۱۹۹۱ فراهم کرده

است، به طوری که بر اساس قانون اساسی مالزی، تشیع در این ایالت به رسمیت شناخته می شود.

در حال حاضر مکتب تشیع به ویژه در میان استادان و اقشار تحصیل کرده مالزی جایگاه ویژه ای دارد و در حال رشد است. یکی از دلایل محبوبیت تشیع، فلسفه و علوم عقلی شیعی است و در دانشگاه های مالزی طرفداران فراوانی دارد.

به لحاظ رشد، مذهب اهل بیت (ع) در چند ایالت مالزی از جمله ایالت ملاکا، پراک، کلانتان، جوهور، پولو و پینگ، کوالالمپور و سلانگور نفوذ قابل ملاحظه ای دارد.

در این کشور تمام اقلیت های مذهبی به جز شیعه در تبلیغ دین و مذهب خود آزادند و همان طور که گذشت دولت با اظهار این که مذهب تشیع در دو سه دهه اخیر وارد این کشور شده به شدت با روند رو به رشد شیعه مبارزه می کند. امروزه شیعیان تشکیلات متمرکزی ندارند و بیشتر در منازل خود به انجام امور مذهبی می پردازند. این مراسم به صورت غیرعلنی و در دسته های کوچک برگزار می شود. فعالیت شیعیان به برگزاری جلسات قرآن و احکام و ایجاد سایت های اینترنتی محدود می شود. در مالزی مدرسه علمیه به شکل حوزه های علمیه شیعه معمول وجود ندارد؛ هر چند مسئولیت برخی از مدارس، با افرادی است که شیعه مذهب هستند.

به لحاظ اقتصادی، شیعیان در طبقات متفاوتی به سر می برند. حدود ۳۰ درصد از شیعیان از وضعیت اقتصادی بالایی برخوردارند. ۶۰ درصد از طبقه متوسط شامل کارمندان و افراد دارای مشاغل تجاری هستند و ده درصد در سطح پایین زندگی می کنند. به دلیل سختگیری های حکومت، بیشتر شیعیان مالزی در شرکت های خصوصی و غیر دولتی مشغول به کار هستند. مراسم سوگواری امام حسین (ع) هر ساله با حضور شیعیان مالزی و ایرانیان مقیم که تعدادشان رو به فزونی است، در اماکن مختلف برگزار می شود.

شیعیان تایلند

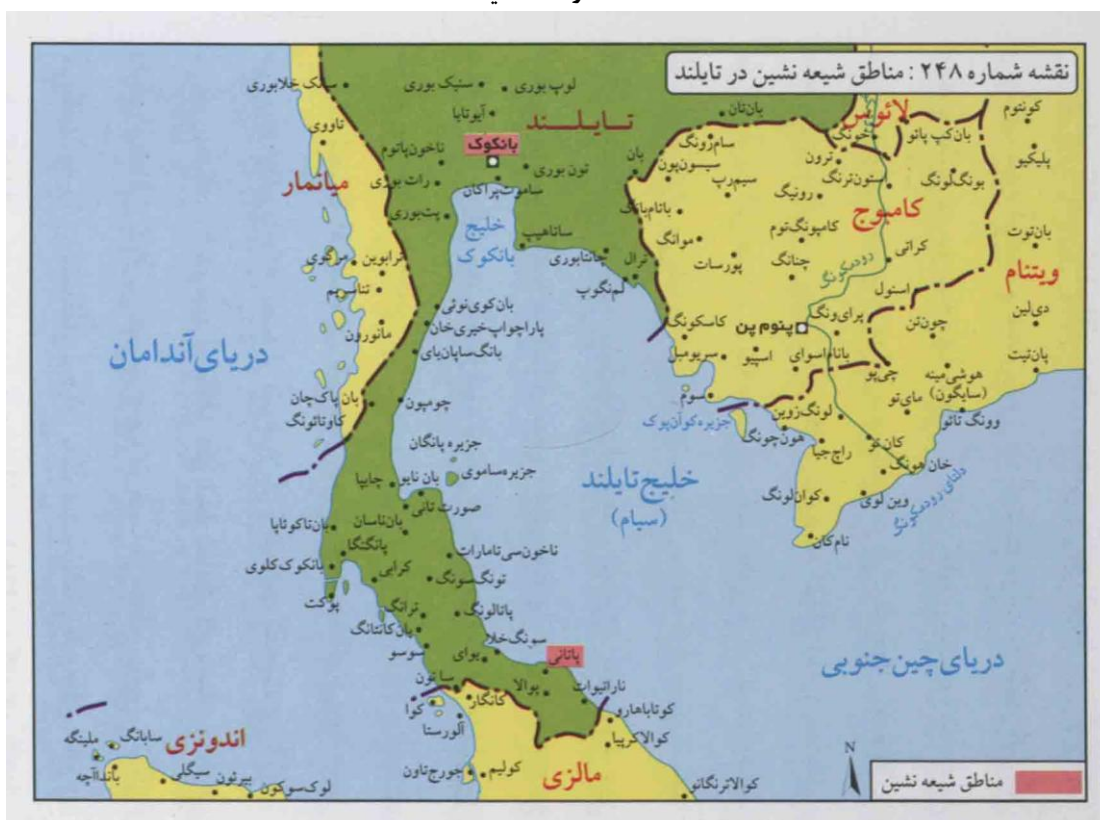
کشور پادشاهی تایلند که در گذشته سیام خوانده می شد در مرکز آسیای جنوب شرقی قرار دارد و بر اساس آمار سال ۱۳۷۸، دارای ۶۰ میلیون نفر جمعیت است که ۷۵ درصد تایی، ۱۵ درصد چینی و بقیه مالایی یا خمیری هستند. زبان رسمی تایی و آیین رسمی آن بودیسم است که حدود ۹۰ درصد مردم پیرو آن هستند. شماری مسیحی نیز در این کشور وجود دارد.

مسلمانان جنوب بیشتر از نژاد ملایو و مسلمانان شمال، چینی و پیرو مذهب حنفی هستند. پیروان مذهب شافعی نیز در این کشور بسیارند.

روابط ایران با منطقه سیام به پیش از عصر صفوی باز می گردد. سفینه سلیمانی سفرنامه یک ایرانی با نام محمد ربیع بن محمد ابراهیم است که طی سالهای ۱۰۹۴-۱۰۹۸ در دوران شاه سلیمان صفوی (۱۰۷۷-۱۱۰۵) به این کشور رفته است.

یکی از ایرانیان مسلمان مقیم تایلند فردی به نام شیخ احمد قمی در اواخر قرن شانزدهم بوده است که در انتشار اسلام در آن ناحیه بسیار مؤثر بوده و نسل وی تا به امروز در تایلند باقی مانده اند. شیعیان منطقه مینبوری از خاندان همین شیخ احمد قمی هستند.

نقشه شماره ۲۴۸: تایلند

در حال حاضر نزدیک به ۱۲ هزار نفر مسلمان شیعه در تایلند وجود دارد که بیشتر در بانکوک و چهار استان جنوب تایلند موسوم به پتان ساکنند.

شیعیان بومی تایلند از نوادگان شیخ احمد قمی هستند که در قرن ۱۷ در آیوتیا سکونت داشتند. آنان به تدریج به تونبوری رفته و در محله جاران پارت ساکن شدند و مساجدی در آن مکان بنا کردند. این گروه به شیعیان جاران پارت مشهور شدند و حدود دو تا سه هزار نفر هستند. پس از انقلاب اسلامی ایران، تحوّل زیادی در فرهنگ و اعتقادات آنان پدید آمد، به گونه ای که به شریعت اسلامی مقید شده و از جمله رعایت حجاب اسلامی که پیش از این به آن بها داده نمی شد، مورد توجه قرار گرفت. مسجد پتونگ تان اسلام در این منطقه واقع است و مراسم ماههای رمضان، محرم و میلاد و وفیات امامان در آنجا برگزار می شود.

مسجد امامباره نزدیک مسجد پتونگ تام دارای مدرسه کوچکی به نام دار العلم الخویی است. این مدرسه سالانه بین ۲۰ تا ۳۰ طلبه را که بیشتر از جنوب این کشور می آیند تربیت می کند. طلاب پس از دو سال برای ادامه تحصیل به ایران یا پاکستان می روند. مسجد الفلاح با کمی فاصله از مسجد امامباره در نزدیک مرکز اسلامی دار اهل البیت واقع است. قبرستانی نیز در کنار آن قرار دارد که متعلق به مسلمانان است.

با فاصله ای دورتر از سه مسجد یاد شده، مسجد قودی لانگ (المهدی) و مسجد الهدی قرار گرفته است.

مسجد امام صادق (ص) نیز در اطراف بانکوک (چاتون چاو) قرار گرفته و امام جماعت آن یکی از طلاب تایلندی است که در قم تحصیل کرده است. مسجد امام علی (ع) و امام محمد باقر (ع) متعلق به شیعیان است و در شهر ستول واقع در جنوب این کشور قرار دارد. همچنین مسجد المهدی در ترانگ و مسجد دیگری در کانجنا بودی بنا گردیده است.

گروه دیگری از شیعیان امامی پتانها هستند. این گروه از شیعیان که شباهت زیادی به ایرانیها دارند در منطقه ای به نام بنگ موت در حومه بانکوک زندگی می کنند. تعداد آنها در جنوب زیاد است و در اصل افغانی هستند. بیشتر پتانها درگذشته از اهل سنت و وهابی بودند، لیکن پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران تعداد قابل ملاحظه ای از آنها شیعه شده اند. مقرّ اصلی ایشان در شهر کانچنابوری است.

اما شیعیان تایلندی که پس از انقلاب به تشیع گرویده اند در انستیتو اسلامی تایلند عضویت دارند. اعضای این سازمان بیشتر افراد تحصیل کرده ای هستند که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، فعالیت های گوناگونی را در این مرکز به سامان رسانده اند و با گذشت سالیان متوالی

و تحقیقات بسیار اکثر اعضا و خانواده های این انجمن به مذهب شیعه جعفری پیوسته اند. این انجمن شرکتی با عنوان (TI) تأسیس نموده و مناسبات تجاری با ایران را دنبال می کند. علاوه بر شیعیان مذکور، شمار زیادی از اتباع خارجی از کشورهای هند و عراق و ایران و پاکستان و لبنان نیز شیعه می باشند که در مراکز مختلف تجاری مشغول به کارند. در جنوب این کشور، شیعیان غالباً در ستون ناخو نسیتا مراد پتالونگ و ترانگ ساکنند. در سالهای اخیر عده ای از شیعیان امامیه در شهر سون گولو حسینی ای به نام امام خمینی تأسیس نموده اند. در سال ۱۹۷۸ تشکلی با عنوان مرکز اسلامی «دار اهل البیت» با پشتیبانی خوجه ها تأسیس شد. اعضای این مرکز را طلاب تایلندی تشکیل می دهند که غالب آنان در قم تحصیل کرده اند. گفتنی است که در طول این سالها بیش از هفتاد نفر از طلاب مرد و زن تایلندی در ایران تحصیل کرده اند.

گروه نور المسلم و گروه بانوان شیعه تایلندی به سرپرستی بی بی زاهر فندی از گروه های فعال وابسته به شیعیان در تایلند است. در تایلند دو مدرسه علمی شیعی وجود دارد: یکی در بانکوک و دیگری در جنوب در شهر ناخان سیتا مارت می باشد. دولت این کشور نگاه مثبتی به رشد جریان تشیع ندارد، در حالی که براساس قانون فعالیت ادیان و مذاهب در این کشور آزاد است. اطلاعات مربوط به جریان های شیعی در تایلند در کتابی با عنوان تایلند سرزمین طلایی (محمد تمهیدی، الهدی، ۱۳۷۹) به تفصیل آمده است.

شیعیان اندونزی

اندونزی با ۲۴۰ میلیون نفر پر جمعیت ترین کشور اسلامی جهان، بزرگترین مجمع الجزایر و کشوری مهم در شرق آسیاست که به لحاظ جمعیت، رتبه چهارم را در میان کشورها دارد. این کشور در اوائل قرن هفتم هجری (چهاردهم میلادی) با اسلام که از طریق جزیره سوماترا به ویژه شهر آچه وارد آن شد، آشنا گشت و اسلام به سرعت در آن توسعه یافت. نام جاوه، نامی است که مسلمانان اندونزی بدان نام در جهان اسلام شناخته می شدند و از دیر باز حجاج جاوه ای شهرتی در جهان اسلام داشتند. این نام، اختصاص به اصلی تری جزیره اندونزی دارد که شهر جاکارتا نیز در آن قرار دارد. در حال حاضر ۸۸ درصد از جمعیت این کشور مسلمان و اکثریت آنان بر مذهب شافعی هستند. هم زمان گروه هایی از صوفیه، شیعه و وهابی نیز در این

کشور حضور دارند. تاریخ تشیع در این بلاد با تاریخ علویان خَضْرَمُوتی که نخستین مهاجران مسلمان به این مجمع الجزایر هستند عجین شده است. این سادات از نسل علی بن جعفر الصادق علیه السلام است که به علی عریضی شناخته می شود و کتاب مهم او در پرسشها و پاسخ های فقهی با نام مسائل علی بن جعفر برجای مانده است. سادات اندونزی عمدتاً از نسل سید علوی بن عبدالله بن احمد المهاجر بن عیسی بن محمد بن علی بن جعفر (ع) هستند. این جماعت که در حال حاضر رقم آنان بالغ بر سه میلیون نفر است، شیعیانی بوده اند که به تدریج شافعی گشته اند. با این حال رسوم شیعی از قدیم در میان مسلمانان این ناحیه وجود داشته است. سادات نقش مهمی در رواج اسلام و تشیع در این کشور داشته اند. از مهم ترین رسوم برجای مانده آداب مربوط به تاسوعا و عاشورا است که البته به شکل مبهمی در میان شیعیان کهن این ناحیه باقی مانده است. برخی از این خاندان ها عبارتند از: آل المحضار، آل یحیی، آل شهاب، آل جعفری، آل حداد و آل سقاف، آل عیدروس، آل الکاف. برخی از چهره های برجسته آل سقاف دارای تألیفاتی در باب مذهب شیعه هستند.

نقشه شماره ۲۴۹: اندونزی

محمد اسد شهاب، از نویسندگان شیعی وابسته به خاندان شهاب، کتابی با عنوان الشیعة فی اندونسیا (چاپ نجف، ۱۳۸۱ ق) نوشته و شرحی از پیشینه تشیع در اندونزی و خاندان های معروف سادات به دست داده است. همین نویسنده کتاب بزرگی در باره شخصیتی معروف از این خاندان با نام ابوالمرتضی بن شهاب رائد الحركة الاصلاحیة فی جنوب شرق آسیا به عنوان پیشگام حرکت اصلاحی در اندونزی نوشته است.

تشیع در اندونزی، تا پیش از انقلاب اسلامی ایران، تشیعی صوفیانه بود؛ اما تشیع امامی بیش از همه محصول انقلاب اسلامی و تأثیرگزاری آن میان فرهیختگان و نخبگان اندونزیایی است. پیشرفت تشیع در اندونزی در طول سی سال پس از انقلاب بسیار چشمگیر بوده و هم اکنون دهها هزار نفر در نزدیک به سیصد مرکز و مؤسسه، به عنوان پیرو اهل بیت (ع) و شیعه امامی شناخته می شوند. شیعیان اندونزی به لحاظ نسبی دو گروه اند: یک گروه سادات هستند که برخی از آنان در شمار چهره های فرهیخته و عالم بوده و شماری از آنان در ایران تحصیل کرده اند. گروه دیگر شیعیان غیر از سادات هستند که آنان نیز عمدتاً از نخبگان و افراد تحصیل کرده هستند. شمار شیعیان امامی که در جمعیت های کوچک در شهرهای مختلف حضور دارند نزدیک به یک صد هزار نفر حدس زده می شود. گرچه تشیع به معنای عام آن، گسترده بود و برخی رقم آن را تا یک درصد و حتی بیشتر می دانند.

شیعیان عمدتاً در جاکارتا، باندونگ و بانگیل مستقر هستند. با این حال، شهری نیست که شماری شیعه در آن وجود نداشته باشد. تشیع در اندونزی به عنوان یک مذهب رسمی شناخته شده و به رغم تلاش وهابیای برای ایجاد درگیری های صوری و فراهم کردن زمینه برای ممنوعیت آن، تاکنون موفقیتی برای محدود کردن شیعه نداشته اند. تشیع در اندونزی با شرکت شیعیان در مراسم دعای کمیل شناخته شده و هر شب جمعه در بسیاری از مؤسسات شیعی، مراسم دعای کمیل برگزار است. تعداد فراوانی کتابهای شیعه از فارسی، عربی و انگلیسی به زبان مالایی ترجمه شده است. برخی رقم آنها را تا دو هزار عنوان می دانند.

در حال حاضر بیش از ۲۵۰ نفر فارغ التحصیل شده و نزدیک به همین مقدار در حال تحصیل در قم هستند. بیشتر افراد فارغ التحصیل در شهرهای مختلف اندونزی به اداره مؤسسات شیعی یا مراکز نشر مشغول فعالیت هستند.

مؤسسات فرهنگی و دینی شیعیان اندونزی

شیعیان اندونزی به طور عمده در اطراف مؤسسات مذهبی و حضور در مراسم عبادی و دینی با یکدیگر دیدار دارند. یکی از قدیم ترین مؤسسات شیعی معهد اسلامی بانگیل است که توسط مرحوم سید حسین الحبشی تأسیس شده و در حال حاضر زیر نظر هیئتی به سرپرستی آقای سید محمد بن علوی اداره می شود. مؤسسه شهید مطهری از دیگر مؤسسات شیعی نسبتاً با سابقه است که در شهرستان باندونگ با مسئولیت دکتر جلال الدین رحمت اداره می شود. این مؤسسه عمدتاً به کارهای آموزشی در دوره های راهنمایی و متوسطه مشغول بوده و در حال حاضر از مدارس نمونه اندونزی می باشد. مؤسسه مزبور، آثاری نیز منتشر کرده و در زمینه های تبلیغی نیز فعالیت دارد. اخیراً این مؤسسه در جاکارتا نیز شعبه ای تأسیس کرده و در انتظار تأسیس دانشگاهی به نام شهید مطهری می باشد. بسیاری از فارغ التحصیلان این مؤسسه توسط دولت برای تحصیل در سایر کشورها بورسیه می شوند. مؤسسه الجواد (ع) در باندونگ از دیگر مؤسسات شیعی است که توسط آقای سید حسین الکاف بنیاد گذاشته شده و در زمینه های تبلیغی فعالیت دارد.

مؤسسه الهادی در شهرستان پکالونگان زیر نظر آقای سید احمد بارقه فعالیت های آموزشی (حوزوی) و تبلیغی دارد.

مؤسسه اهل بیت (ع) وابسته به دفتر آیت الله سیستانی نیز زیر نظر حجت الاسلام و المسلمین موسوی مجری برنامه های مختلف درسی و تبلیغی در جاکارتا است. به طور معمول همگی این مؤسسات کتابخانه هایی نیز دارند. مؤسسه دیگر با نام مدینه العلم تأسیس شده توسط سید عبدالرحمان العیدروس یک مؤسسه آموزشی است که مدرک کارشناسی ارائه می دهد و فارغ التحصیلان آن در سایر مؤسسات شیعی مشغول به کار می شوند. در بیشتر این مؤسسات، مراسم های شیعی از قبیل دعای کمیل، جشن ولادت معصومین (ع)، نماز عید فطر و... برگزار می شود.

مؤسسه الکوثر در شهر مالانگ و مؤسسه الباقر در جاوه شرقی از دیگر مؤسسات تبلیغی شیعی است که نمونه آن به تعداد بیش از یک صد مورد در سراسر اندونزی وجود دارد. بیشتر شیعیان در شهرهای جاکارتا، باندونگ، بانگیل، مالانگ، بگور، لامپونگ، ماکاسار، جوک جاکارتا مستقر می باشند.

وجود بلایای طبیعی در اندونزی سبب شده است تا شیعیان اقدام به تأسیس دو مؤسسه امداد رسانی کنند، یکی با نام جوشن و دیگری با نام اهل البیت. همین طور شیعیان دارای چندین دارالایتام و مهد کودک می باشند.

مرکز فرهنگی ایران (icc) در جاکارتا تلاش زیادی در جهت شناساندن فرهنگ مذهبی و دینی ایران دارد.

شیعیان کمترین نقشی در تشکیلات حکومت ندارند؛ چنان که انجمن محمدیه، گروه بینات و وهابی ها از مخالفین شیعه در این کشور هستند، اما به رغم خواست آنان، شیعیان با تلاش های قابل تقدیر خود به برگزاری مراسم خویش ادامه داده و در تربیت نسل جوان فعالیت می کنند. از جمله آن که در روز عرفه بیش از ۴۰۰۰ نفر از شیعیان در مرکز فرهنگ اسلامی در جاکارتا حضور داشته و دعای عرفه می خوانند. همان طور که گذشت، در حال حاضر تعداد فراوانی کتاب در معارف شیعی به زبان اندونزیایی که غالب آنها توسط خود شیعیان اندونزی تألیف و برخی ترجمه شده از عربی یا فارسی است، دردسترس شیعیان است.